

[Poul H. Møller]

overvågningstidsrum ud over nogle få timer, men en overvågning bare på nogle få minutter specielt rettet imod en person kan vel i nogle tilfælde virke krænkende, medens en almen overvågning, som det skete i gågaden i Hobro over en hel nat, vel ikke var en krænkelse mod nogen enkeltperson og vel i øvrigt heller ikke mod en gruppe af personer, der i løbet af natten passerede igennem gågaden, idet overvågningen alene tog sigte på de personer, der eventuelt øvede vold, hærværk, tyveri, indbrud osv., altså ulovligheder.

I øvrigt ved vi sikkert alle, hvilken voldsom effekt netop denne TV-overvågning havde, idet Hobro blev en fredelig by at færdes i, i hvert fald i kvarteret omkring gågaden, hvor mange var glade for dette initiativ, som de handlende tog. Politiet var i og for sig også tilfredse med det, fordi man simpelt hen ikke havde mandskab til at dæmme op for al den tiltagende vold, som var gået forud for dette initiativ.

TV-overvågningen f. eks. i visse stormagasiner er også etableret, ikke for at overvåge enkeltpersoner, ej heller en kreds af personer, men alene for at konstatere, hvorvidt nogle stjæler af varerne osv.

Der er i bemærkningerne anført et ejendommeligt postulat om, at en anvendelse af TV-overvågning vil bidrage til en proces, der på længere sigt skaber øget kriminalitet, og længere nede hedder det, at en intensiv TV-overvågning aldrig kan erstatte den kriminalpræventive effekt, der ligger i den uformelle og mellemmenneskelige kontakt. Det er ganske rigtigt, men jeg mener dog, at begge dele nok er lige nødvendige, og det med den uformelle og mellemmenneskelige kontakt – hvori den så end måtte bestå – kan jo nok være vanskelig at gennemføre, f. eks. netop i et stormagasin.

Jeg vil sige, at kristeligt folkeparti meget gerne vil gå ind i drøftelsen om problemerne på hele dette område, så ingen af vore medborgere udsættes for en krænkelse af den enkelte borgers personlige integritet.

Må det være mig tilladt her til slut at spørge forslagsstillerne, der tidligere har været inde på spørgsmålet om vort politi og ikke mindst vor efterretningstjeneste – der jo i høj grad behøver at gøre brug af overvågning, fotografier m.v. – om denne gren også tænkes omfattet af lovforslaget, eller om man her kan benytte det udtryk, som også er an-

ført i bemærkningerne, nemlig »samfundsmæssige hensyn«. Vil politi, efterretningsvæsen osv. være undtaget fra bestemmelsen af de nævnte samfundsmæssige grunde?

Som sagt: kristeligt folkeparti kan tilsige vor absolut interesserede medvirken i det kommende udvalgsarbejde.

Lis Starcke (DR):

Ordførernes indlæg har vist, hvor vigtigt det er, at vi kommer til at drøfte disse problemer, og har egentlig også vist, hvor vanskeligt det er at udtrykke disse ting så præcist, at de egner sig til at komme i et lovforslag.

Der blev fra fremskridtspartiets side sagt, at måske kom dette lovforslag for tidligt. Det mener jeg ikke. Jeg mener absolut, at det er det rigtige tidspunkt, og jeg har egentlig også opfattet SFs fremsættelse af dette lovforslag som et ønske om i hvert fald at få taget hul på tingene og måske også få opmuntret justitsministeriet til at blive færdig med den undersøgelse, som det er i gang med. Hvis det bliver tilfældet, mener jeg, at der er anledning til at takke SF for, at de er kommet med dette forslag.

Jeg synes egentlig, SF har haft held til ganske præcist at udtrykke, hvad det er, sagen drejer sig om. Selvfølgelig kan vi sagtens finde eksempler, som viser, at bestemmelsen måske kunne udformes på en lidt bedre måde, men jeg var i hvert fald ikke i tvivl om, hvad meningen var, da jeg i den skriftlige fremsættelse læste: »... forhindre, at private eller offentlige myndigheder kan foretage systematisk fotografisk overvågning af personer på offentligt tilgængelige steder«.

Eller måske skal vi sige »offentlige steder«, nu da vi har fået diskussionen ind om bankerne og supermarkederne. Det kan være, vi skal finde et andet udtryk dér.

Yderligere siger SF i sine bemærkninger, at det, som man vender sig imod, er den systematiske overvågning, og at bestemmelsen omfatter både offentlige myndigheders og privates anvendelse deraf. Det synes jeg er en anden vigtig ting.

Med hensyn til banker og supermarkeder synes jeg, vi er inde på et helt andet forhold. Vi kan måske ikke kalde det privat område, men i alle tilfælde er det ikke offentlige steder. Man gør her oven i købet opmærksom